

[Thorkil Kristensen.]

at man skubber nogle opgaver et stykke længere frem i tiden — sådan som vi jo så tit har gjort det i de sidste år — og så bliver det ikke varige, men kun forbigående besparelser, der jo ikke kan finansiere en varig folkepensionsordning.

Jeg vil derfor gerne rette det spørgsmål til den høje regering, — og jeg vil være glad, om samtlige ordførere ville tage det til sig også som deres —: Er det hensigten at forhøje folkepensionsbidraget ved lovforslagets tredie behandling, hvis man ikke til den tid har fået den fornødne sikkerhed for varige besparelser af det omfang, som er nødvendigt, hvis man skal sikre ordningen på længere sigt uden at bringe statsfinanserne i fare? Jeg kan jo ikke lade være med at tænke på, at her er der sket et tilbageskridt siden det oprindelige regeringsforslag, der jo regnede med en vis overdækning på dette punkt af hensyn til den store forbrugsvirkning af folkepensionsudgifterne. Det er, som om dette ord overdækning nu er forsvundet, skønt der jo stadig er god grund til at opretholde det. Man behøvede ikke at tage dette finansieringsproblem så tungt, hvis vort samfunds og statens økonomi havde befundet sig i et fast og betryggende leje; men det er jo ikke tilfældet.

Ud fra de betragtninger, jeg her har fremsat, og dem, jeg fremsatte ved første behandling, er det klart, at jeg vil stemme imod socialministerens ændringsforslag, når det nu kommer til afstemning, ligesom jeg vil stemme imod lovforslaget, hvis det skulle komme til tredie behandling til efteråret. Jeg vil derimod stemme for det foreliggende lovforslag om hjælp til enker.

Tesdorpf: Jeg har bedt om ordet for allerede ved denne lejlighed at gøre det klart, at hvis det forslag om folkepension til alle, som her foreligger, kommer til tredie behandling, kan jeg ikke stemme for det. Jeg er sikkert ikke den eneste foruden det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, som er betænkelig. Jeg er vidende om — og kan derfor også tale på deres vegne — at der findes enkelte andre medlemmer i mit parti, som overvejer deres stilling til denne sag, inden dens endelige afgørelse. Jeg henviser desuden, hvad der er mere væsentligt,

til mit partis betingelser for at gå videre med denne sag, således som de blev udtrykt af mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Poul Møller. Det ændringsforslag, som behandles her i dag, er en forbedring af regeringens oprindelige forslag; en yderligere og meget væsentlig forbedring ville fremkomme, hvis forslaget om en konjunktursikret alderdomsopsparing blev en realitet. Jeg synes, det skal understreges og ikke glemmes eller bagatelliseres, at en betingelse for det konservative folkepartis, og jeg forstår også for venstres, medvirken ved gennemførelsen af denne sag er, at et sådant selvstændigt opsparringsforslag bliver vedtaget og ført ud i livet samtidig med denne såkaldte folkepension.

Jeg synes, det er en svaghed ved behandlingen af hele denne sag, at man har haft så travlt, at opsparringsforslaget ikke ved denne anden behandling kan behandles samtidig med forslaget om folkepension. Det er i hvert fald ikke mit partis skyld; det fremgik klart af vor ordførers tale. Man har fra mit partis side bøjet sig så vidt, som man har, for at få den indflydelse på sagen, som man har fået og får, og det forstår jeg; men da jeg ikke kan være med til — jeg var imod det også i 1953 — at indføre en over statskassen finansieret folkepension til alle, har jeg gerne villet sige fra i dag og i tide, inden vi kom til den endelige afgørelse. Ved afstemningen om de ændringsforslag, der foreligger til anden behandling, vil jeg under henvisning til det, jeg har sagt om min stilling, ved sagens endelige afgørelse undlade at stemme.

Socialministeren (Strøm): I min fremsættelsestale og ved lovforslagets første behandling udtalte jeg håbet om, at det måtte lykkes at samle et enigt folketing om gennemførelsen af en folkepensionsordning, eller i hvert fald et stort flertal herfor. Det er nu lykkedes, og jeg retter en varm tak til udvalgets medlemmer for det store arbejde, der er udført, en tak til udvalgets formand, det ærede medlem fru Edel Saunte, og til hver enkelt af udvalgets medlemmer. Jeg retter også en varm tak til de embedsmænd, der i visse perioder har arbejdet både dag og nat for at fremskaffe det materiale, udvalget har ønsket.

Jeg har selvfølgelig mærket mig de for-